

Sentencja

Artykuły 184–187 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje mający zastosowanie do dóbr inwestycyjnych system korekty zakładający rozłożenie korekty na kilka lat, w ramach którego całość wstępnego odliczenia dokonanego w odniesieniu do danego dobra podlega jednorazowej korekcie w roku pierwszego wykorzystania tego dobra, będącym jednocześnie pierwszym rokiem objętym korektą, w przypadku gdy przy owym pierwszym wykorzystaniu okaże się, że odliczenie to odbiega od odliczenia, do którego dokonania podatnik był uprawniony ze względu na rzeczywisty sposób wykorzystania wspomnianego dobra.

(¹) Dz.U. C 122 z 1.4.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 października 2020 r. – Deza, a.s. przeciwko Komisja Europejska, Republika Finlandii, Królestwo Szwecji, Europejska Agencja Chemikaliów

(Sprawa C-813/18 P) (¹)

[Odwołanie – Środowisko naturalne – Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 – Klasyfikacja, oznakowanie i pakowanie niektórych substancji i mieszanin – Rozporządzenie (UE) 2017/776 – Klasyfikacja antrachinonu – Substancja o domniemanym potencjalnym działaniu rakotwórczym dla ludzi – Błędy w wykładni i zastosowaniu rozporządzenia nr 1272/2008 oraz zasady pewności prawa – Przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów – Zakres kontroli]

(2020/C 423/06)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnoszący odwołanie: Deza, a.s. (przedstawiciel: P. Dejl, advokát)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici i Z. Malůšková, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: S. Hartikainen, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: początkowo H. Eklinder, H. Shev, C. Meyer-Seitz, J. Lundberg i A. Falk, następnie H. Eklinder, H. Shev i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy), Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: A. Hautamäki i M. Heikkilä, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Deza, a.s. zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Finlandii, Królestwo Szwecji i Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 93 z 11.03.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Burgo Group SpA / Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Sprawa C-92/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Promowanie kogeneracji – Przepisy krajowe przewidujące system wsparcia – Stosowanie systemu wsparcia na rzecz instalacji kogeneracyjnych niebędących instalacjami wysoko sprawnymi także po dniu 31 grudnia 2010 r.]

(2020/C 423/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Burgo Group SpA

Strona pozwana: Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Przy udziale: Ministero dello Sviluppo economico, Autorità per l'Energia elettrica e il Gas

Sentencja

Artykuł 12 ust. 3 dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniającej dyrektywę 92/42/EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które pozwala instalacjom kogeneracyjnym nieposiadającym cech instalacji wysoko sprawnych w rozumieniu tej dyrektywy na dalsze korzystanie, nawet po dniu 31 grudnia 2010 r., z systemu wsparcia kogeneracji, na podstawie którego są one w szczególności zwolnione z obowiązku zakupu zielonych certyfikatów.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės – Litwa) – „Linas Agro” AB/ Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-117/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014 – Ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy – Definicja – Rozporządzenie (WE) nr 945/2005 – Określenie zawartości azotanu amonu – Domniemanie, zgodnie z którym produkt o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy ma zawartość azotanu amonu przekraczającą 80 % masy]

(2020/C 423/08)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Mokestinį ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Linas Agro” AB

Strona przeciwna: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 999/2014 z dnia 23 września 2014 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, rozpatrywany w świetle motywów 20–23 rozporządzenia Rady (WE) nr 945/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 658/2002 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i rozporządzenie (WE) nr 132/2001 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, w następstwie częściowego przeglądu okresowego przeprowadzonego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, należy interpretować w ten sposób, że nawóz na bazie azotanu amonu (AN), w przypadku którego zawartość azotu (N) przekracza 28 % masy, stosunek grupy azotanowej do grupy amonowej wynosi około 1:1, a całkowita zawartość fosforu i potasu nie przekracza 12 % masy, może dla celów nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego ustanowionego w tym rozporządzeniu zostać uznany, z zastrzeżeniem przedstawienia dowodu przeciwnego, za posiadający zawartość azotanu amonu (AN) przekraczającą 80 % masy, bez konieczności dokonania analizy laboratoryjnej określającej dokładną zawartość azotanu amonu.

(¹) Dz.U. C 148 z 29.4.2019.